

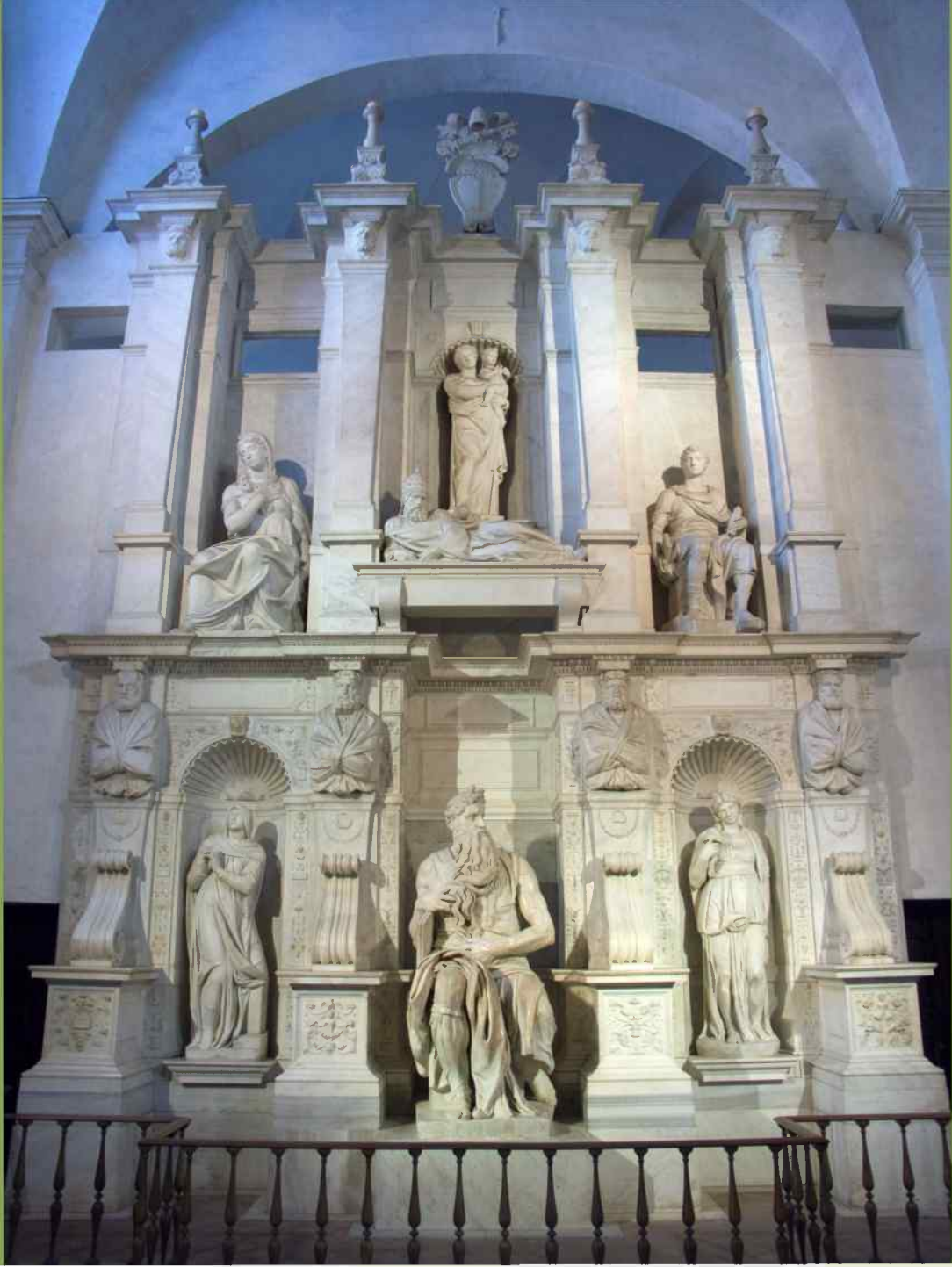
Michelangelo Buonarroti (1475 – 1564)

Γλύπτης, ζωγράφος.

Μαθήτευε κοντά στον Domenico
Ghirlandaio στη Φλωρεντία

Εργαζόταν πολύ για το Βατικανό
(επιτύμβιο μνημείο του Πάπα Ιουλίου
Β', Τελευταία Κρίση στο παρεκκλήσι
Cappella Sistina).

Gombrich 303-313.

Michelangelo, Τάφος του Πάπα
Ιουλίου Β΄, 1505/45.

Μάρμαρο.

Εκκλησία του Αγίου Πέτρου
του αλυσοδεμένου, Ρώμη.

Michelangelo, Μορφή του Μωυσή από τον τάφο του Πάπα Ιουλίου Β΄. Λεπτομέρεια.

Michelangelo, Μαρμάρινο άγαλμα του Δαυίδ,
1501–1504.

Ύψος 5,17 μ.

Γλυπτό που προοριζόταν για τον Καθεδρικό Ναό της Φλωρεντίας, λόγω βάρους όμως μεταφέρθηκε στη δημόσια πλατεία Piazza della Signoria, όπου αποκαλύφθηκε το 1504, και έγινε ένα σύμβολο για την ελευθερία του πολίτη στη Δημοκρατία της πόλης-κράτους της Φλωρεντίας. Παρέμεινε στην πλατεία ως το 1873, όταν μεταφέρθηκε στην Galleria dell'Accademia, και στη θέση του τοποθετήθηκε το 1910 αντίγραφο στην πλατεία (βλ. επόμενη εικόνα).

Ο Δαυίδ παριστάνεται σε στάση ανάπαυλας, μάλλον πριν από τον αγώνα με τον Γολιάθ, με τη σφενδόνη στον αριστερό ώμο. Πρόκειται για αναγεννησιακή θεώρηση αρχαίου ελληνικού αγάλματος στη γνωστή στάση με το στάσιμο και το άνετο σκέλος (και την αντίστροφη αντιστοιχία στους ώμους). Παλαιότερες αποδόσεις του Δαυίδ, π.χ. από τον Donatello το 1440, επίσης στη Φλωρεντία, τον δείχνουν ως νικητή μετά τον αγώνα, με το κεφάλι του Γολιάθ (βλ. επόμενη εικόνα)

Cappella Sistina, παρεκκλήσι που αναπαλαιώθηκε το 1477 έως το 1480 από τον Πάπα Σίξτου Δ΄. Βατικανό. Σημείο συγκέντρωσης της Ιεράς Συνόδου για το κονκλάβιο για την εκλογή νέου Πάπα. Φέρει νωπογραφίες των Michelangelo, Sandro Botticelli, Pietro Perugino, Pinturricchio

Cappella Sistina, Βατικανό.
Νωπογραφίες του Michelangelo σε οροφή (1508-1512, με εντολή του Πάπα Ιουλίου Β΄) και στον δυτικό τοίχο της εκκλησίας («Τελευταία κρίση», 1535-1541, με εντολή του Πάπα Παύλου Γ΄ Farnese).

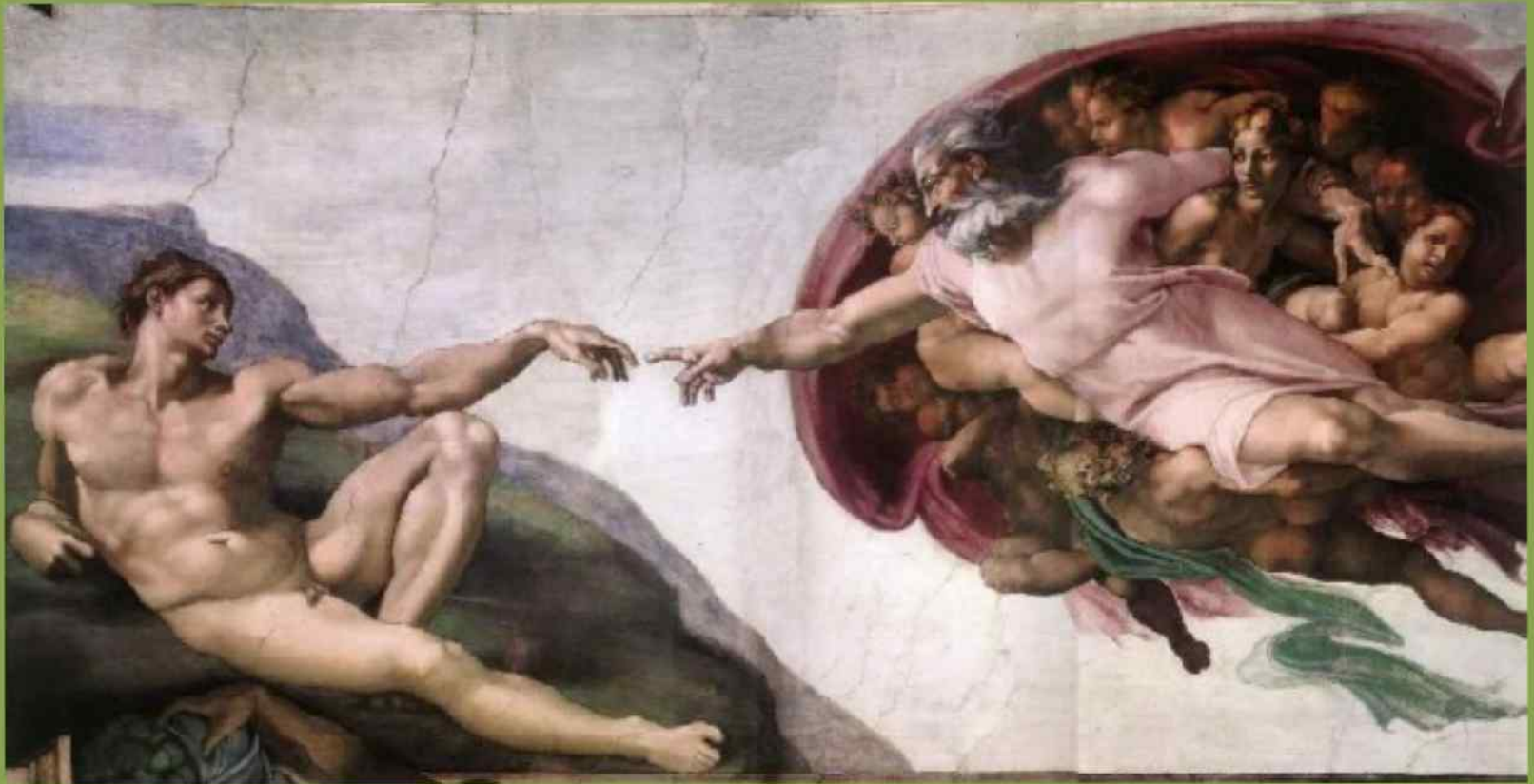

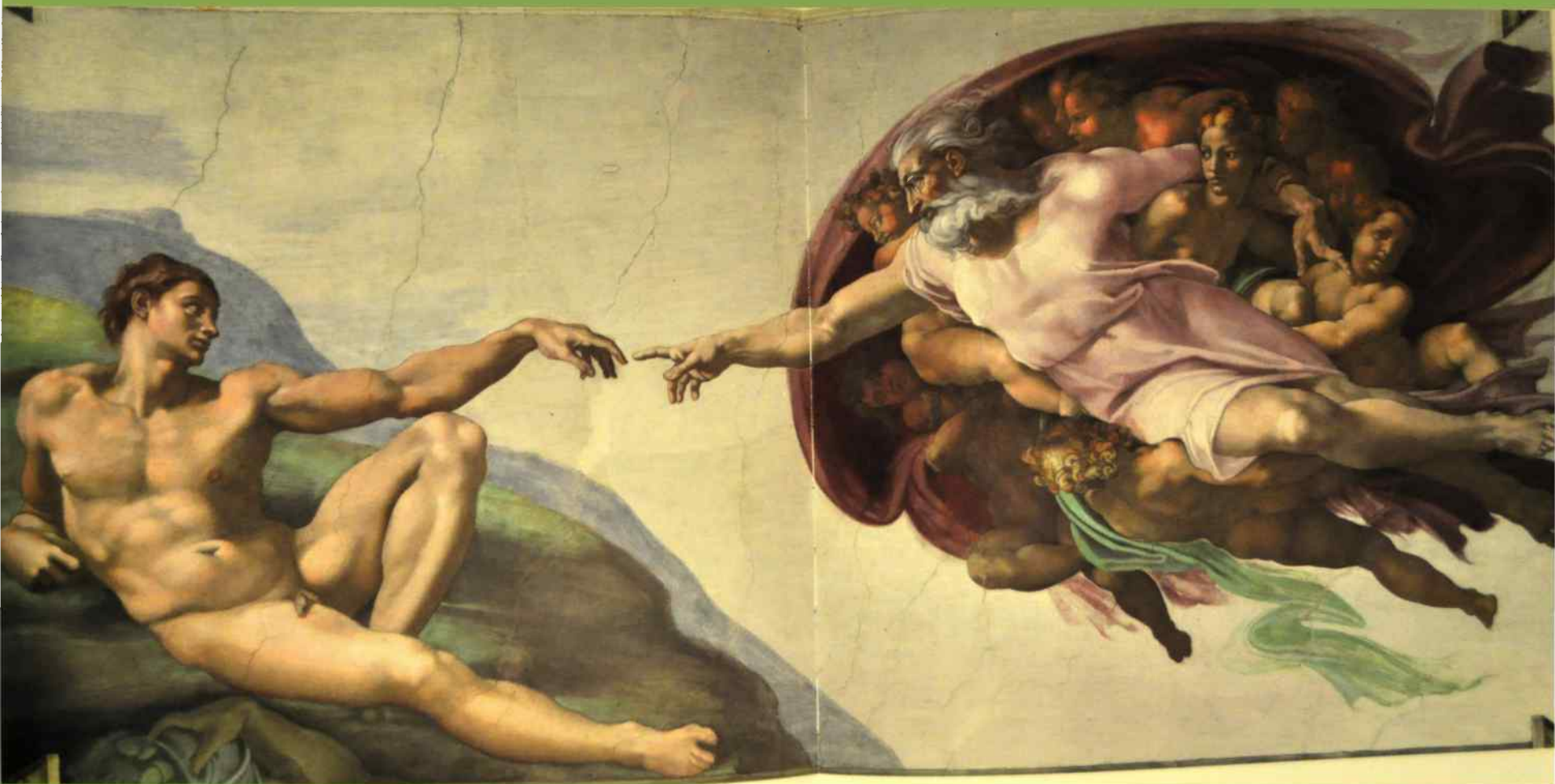

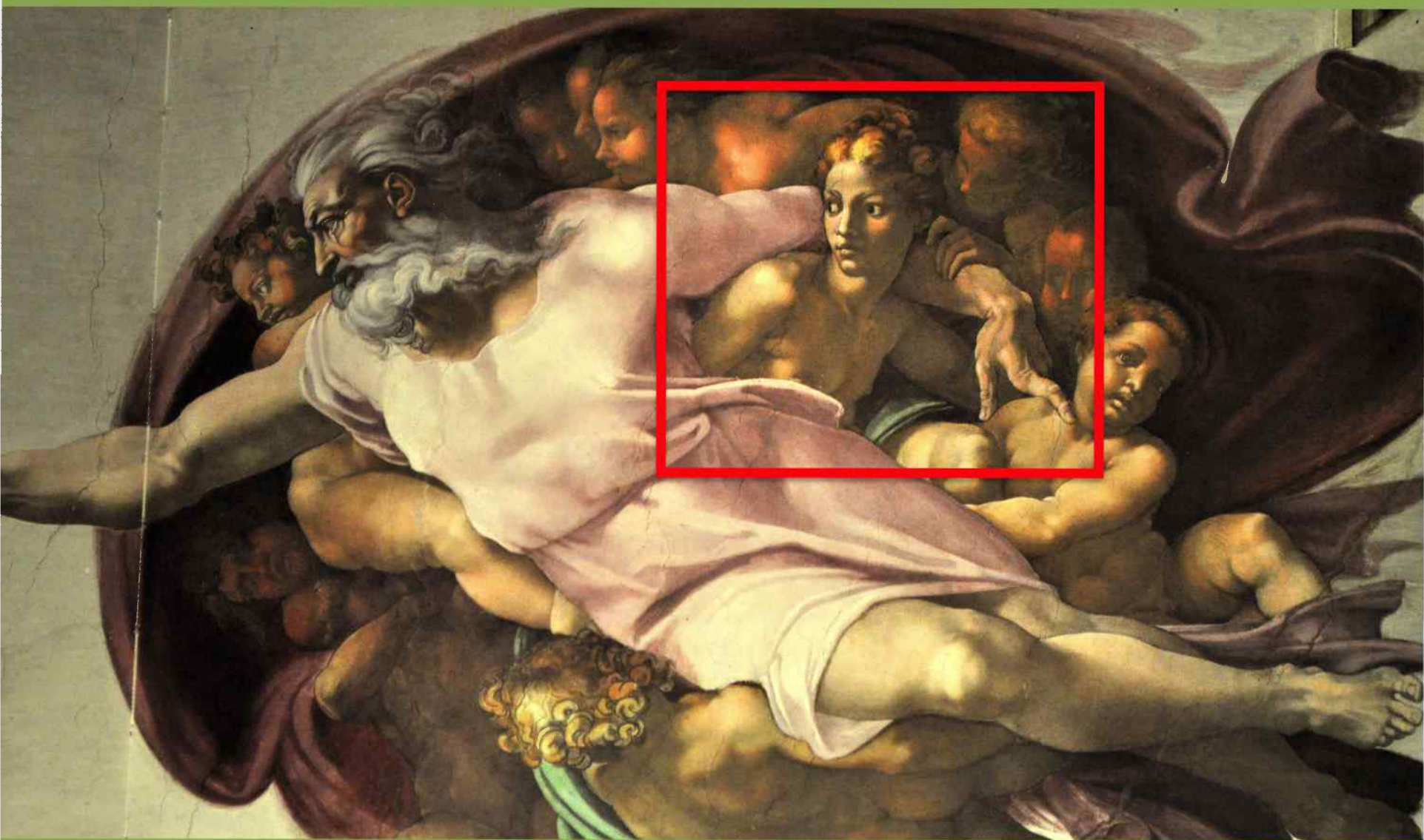
Cappella Sistina, οροφή με νωπογραφίες του Michelangelo. Σκηνές από τη Γένεση (το α' βιβλίο του Μωυσή στην Παλαιά Διαθήκη): ο Θεός δημιουργεί τον Αδάμ· Αδάμ και Έβα στον κήπο της Εδέμ· η μεγάλη πλημμύρα· προφήτες της Παλαιάς διαθήκης και πολλά άλλα σε περισσότερα από 460 τετραγωνικά μέτρα και με περισσότερες από 300 μορφές.

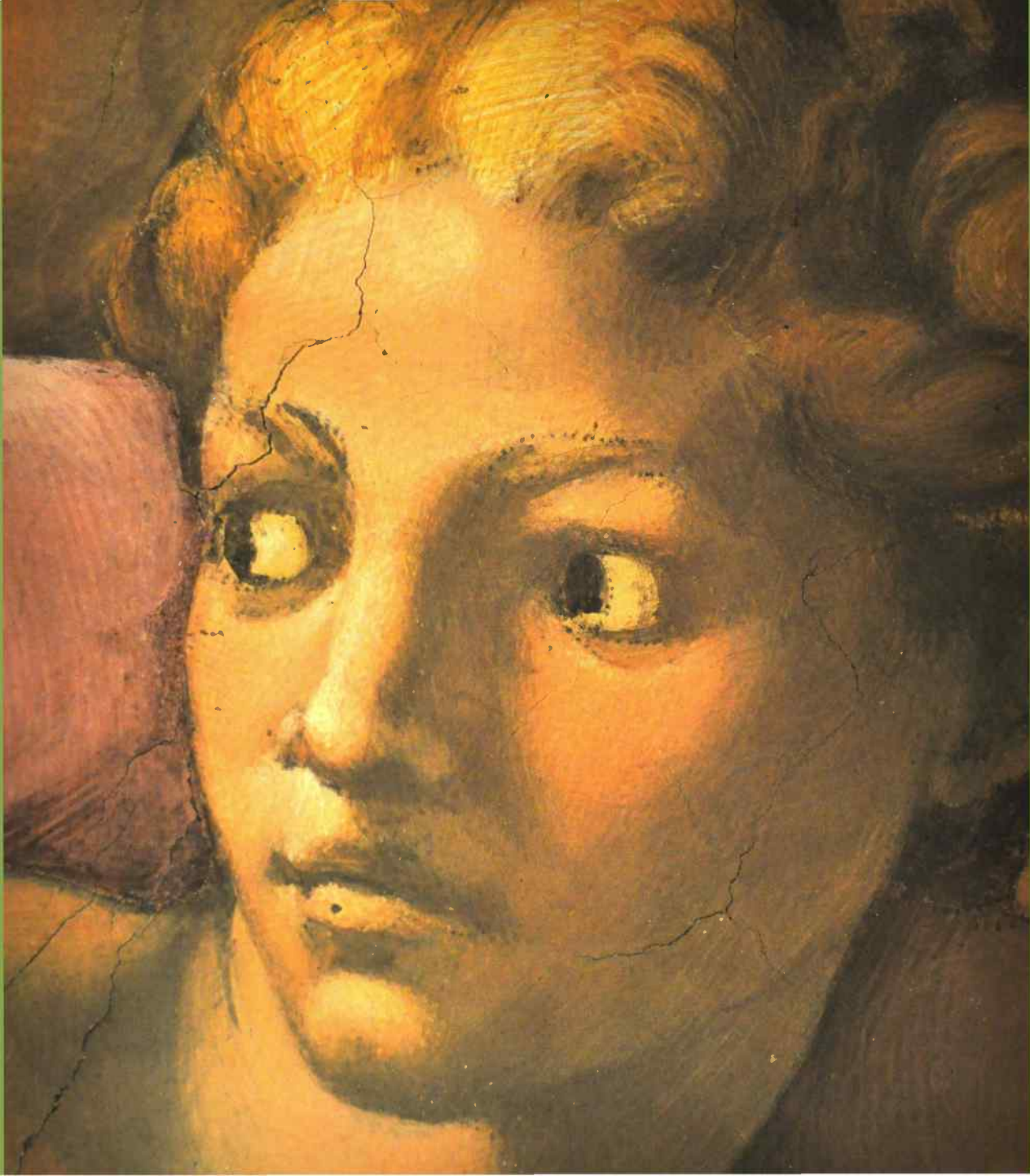
Βλ. Gombrich 307-313 και εικ. 196-200, προ παντός τον αναδιπλούμενο πίνακα 198.

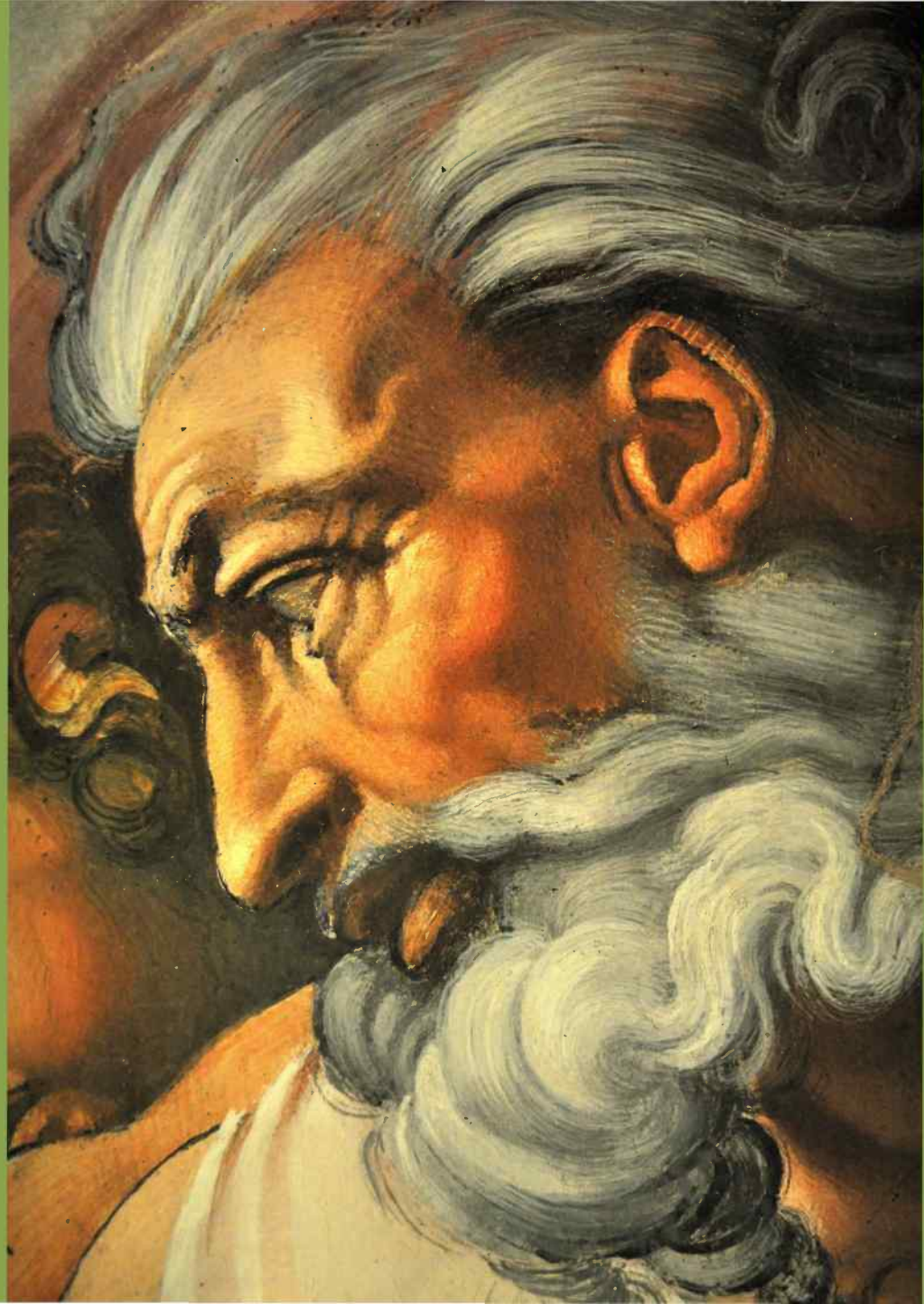

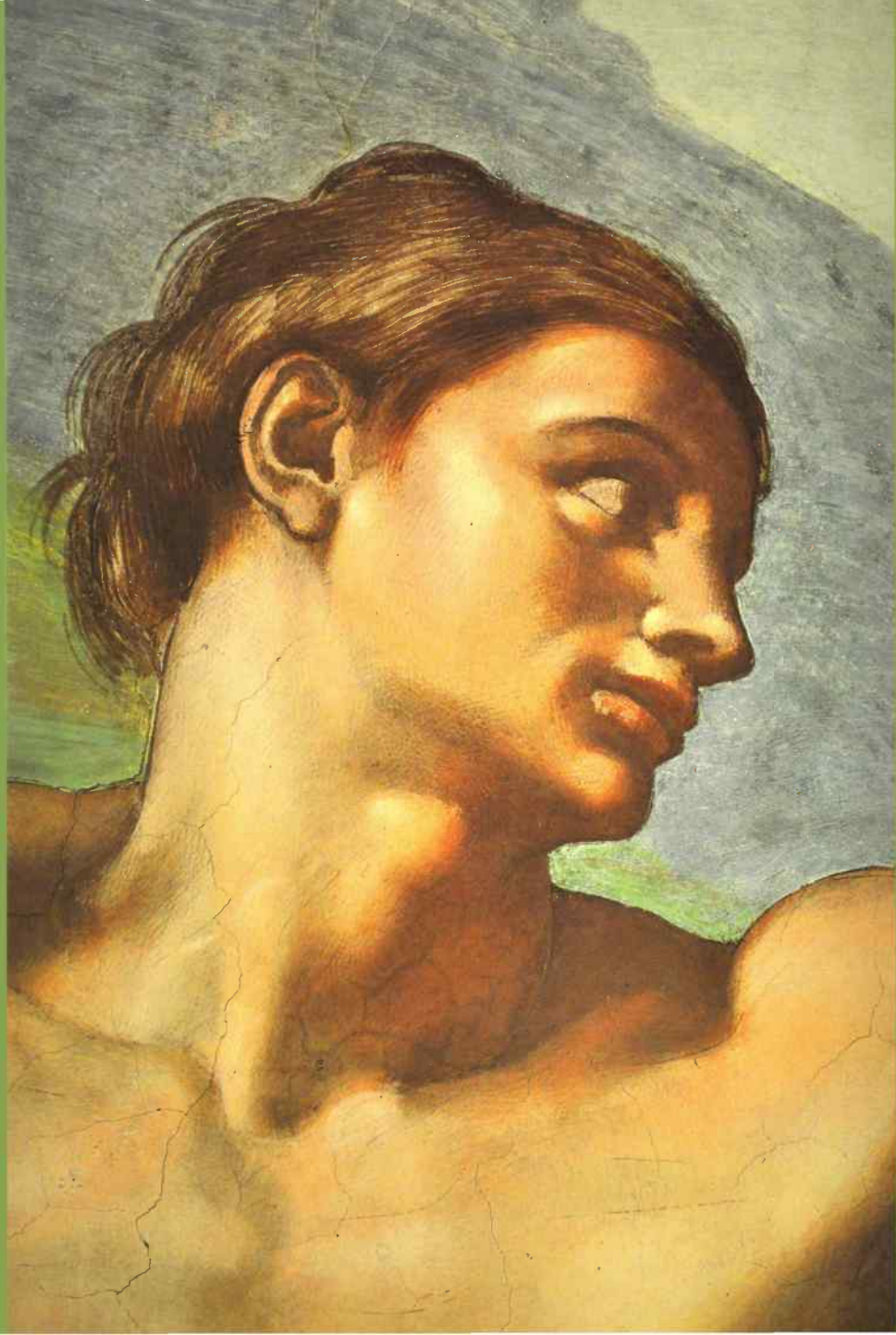

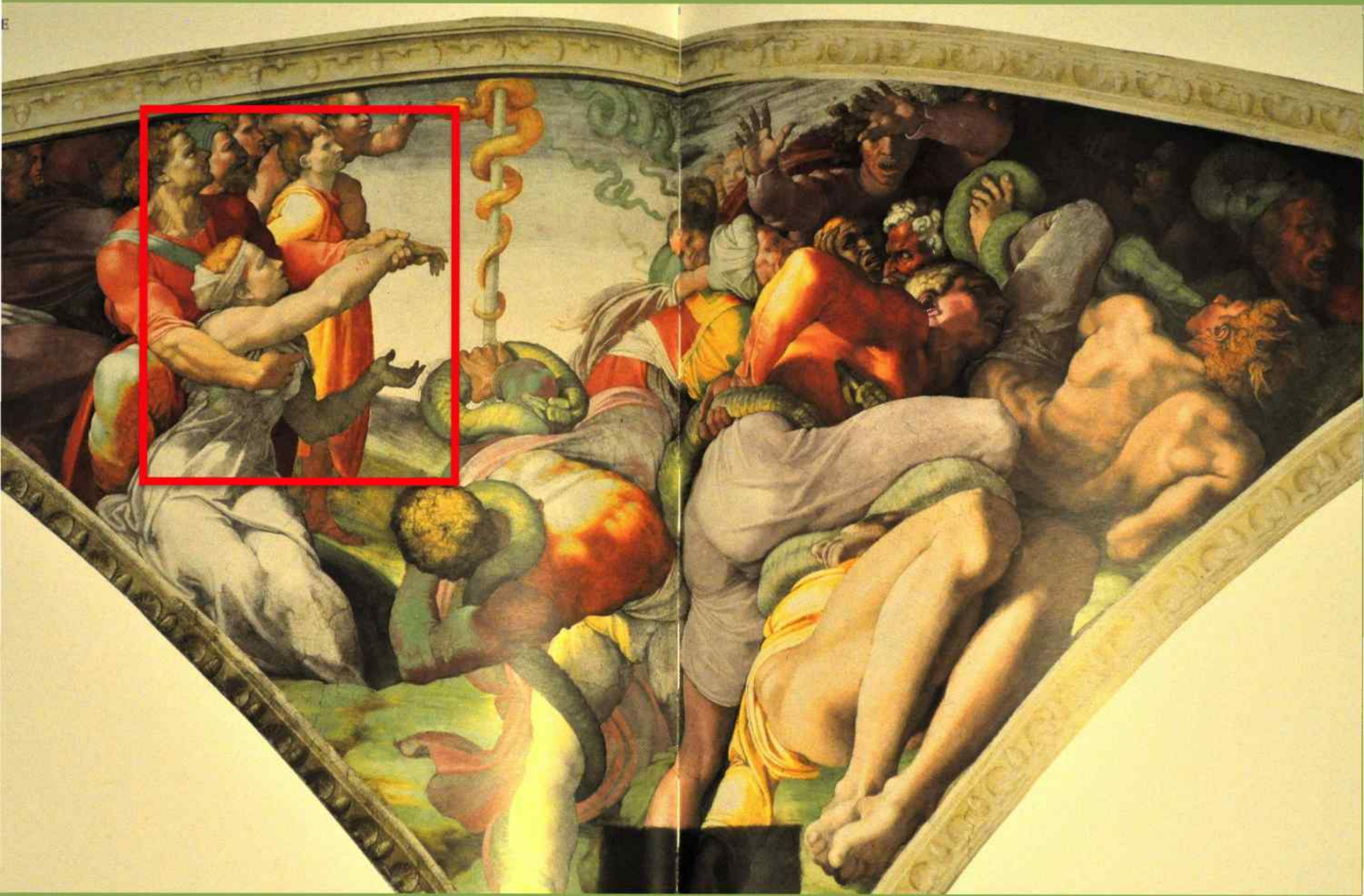

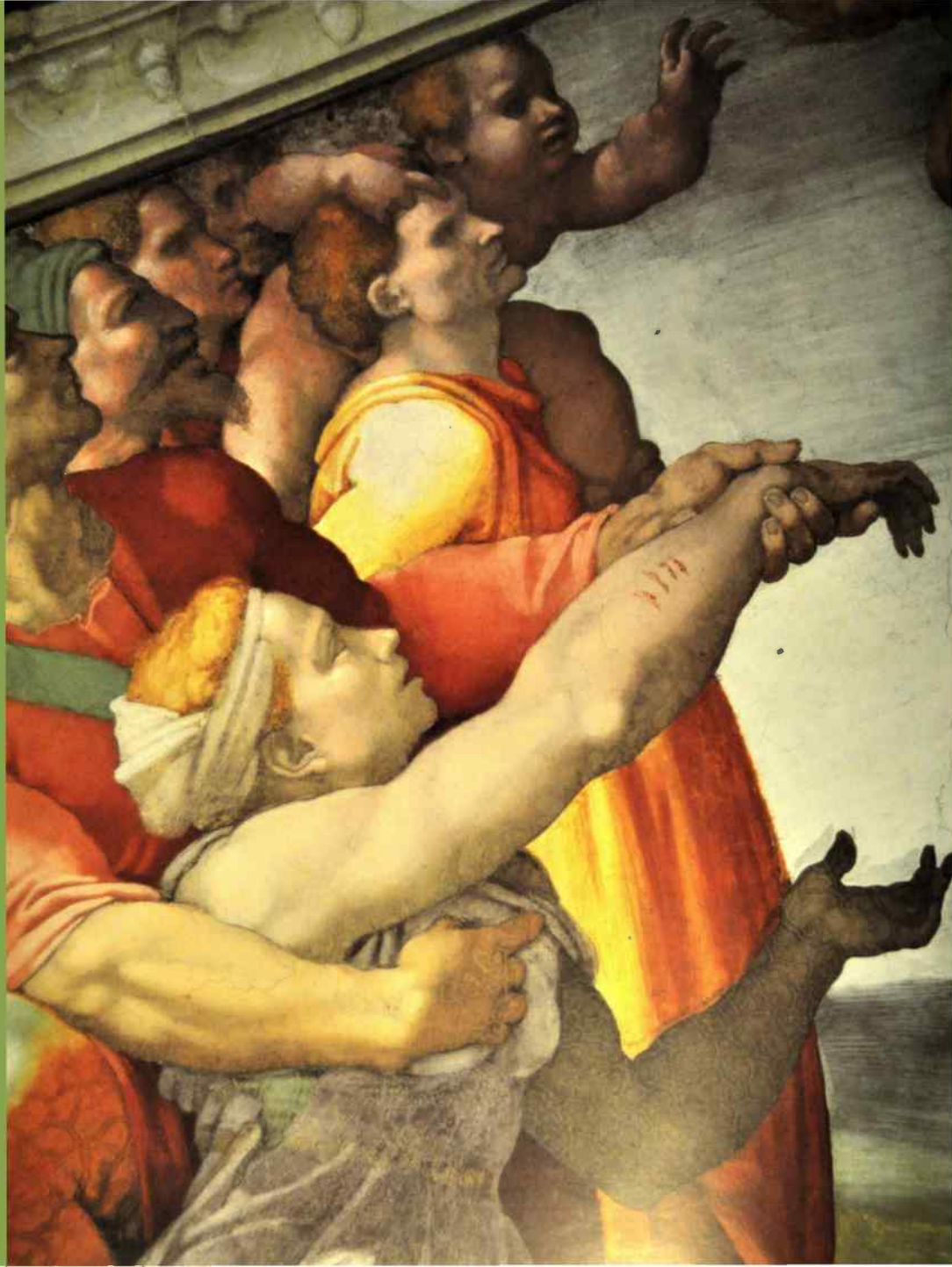

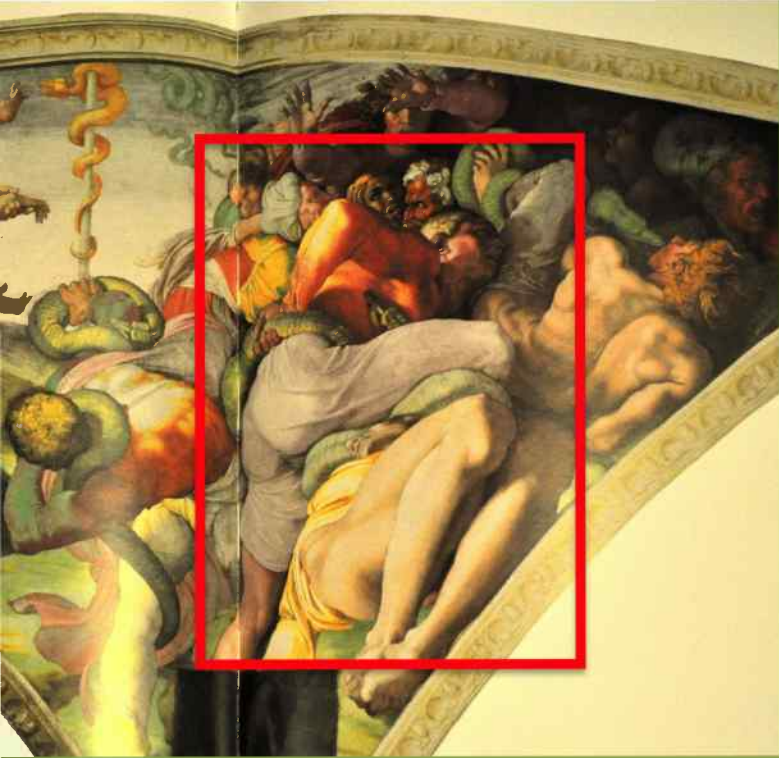
DIE KUPFERNE SCHLANGE

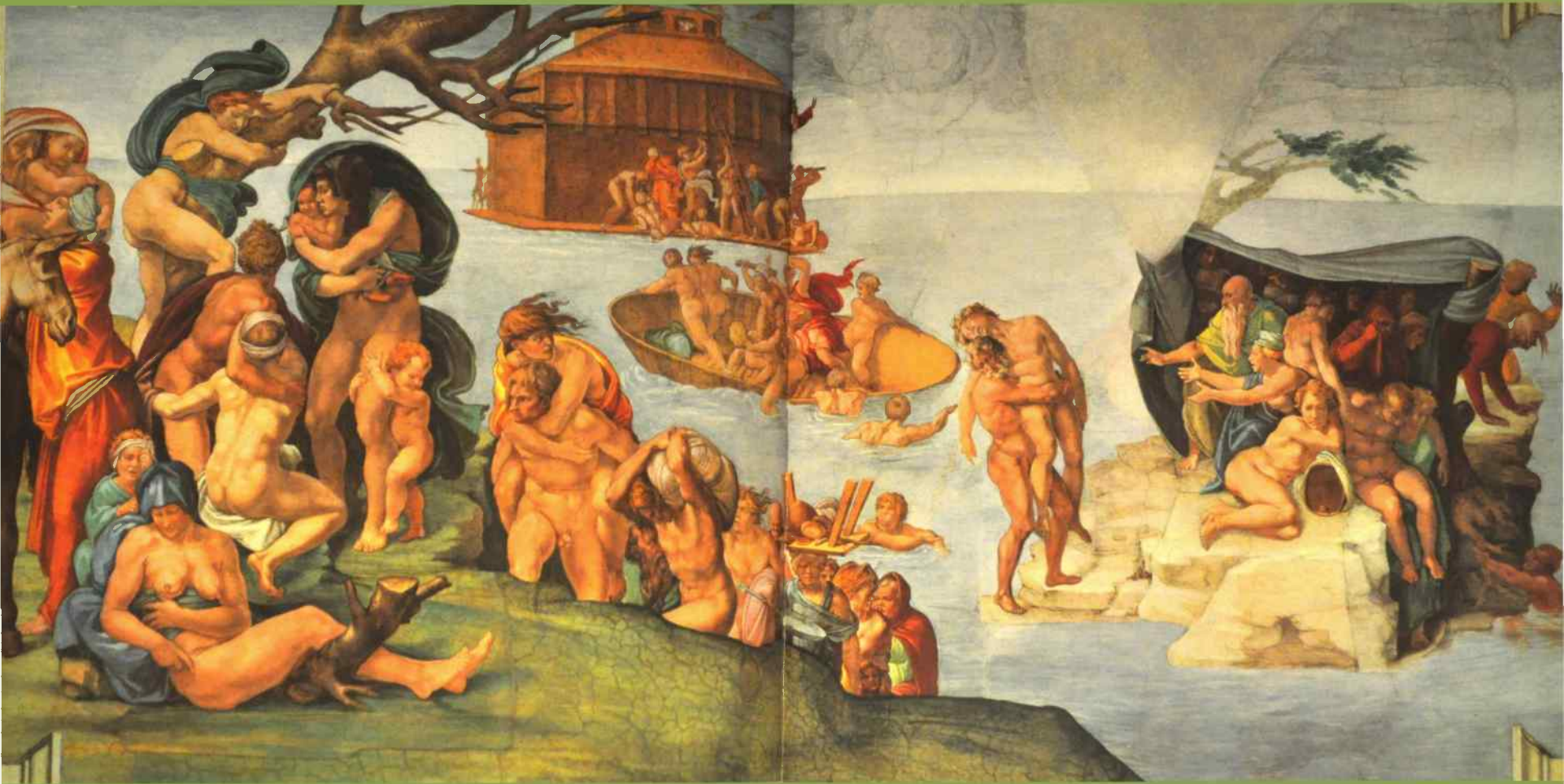
rd,

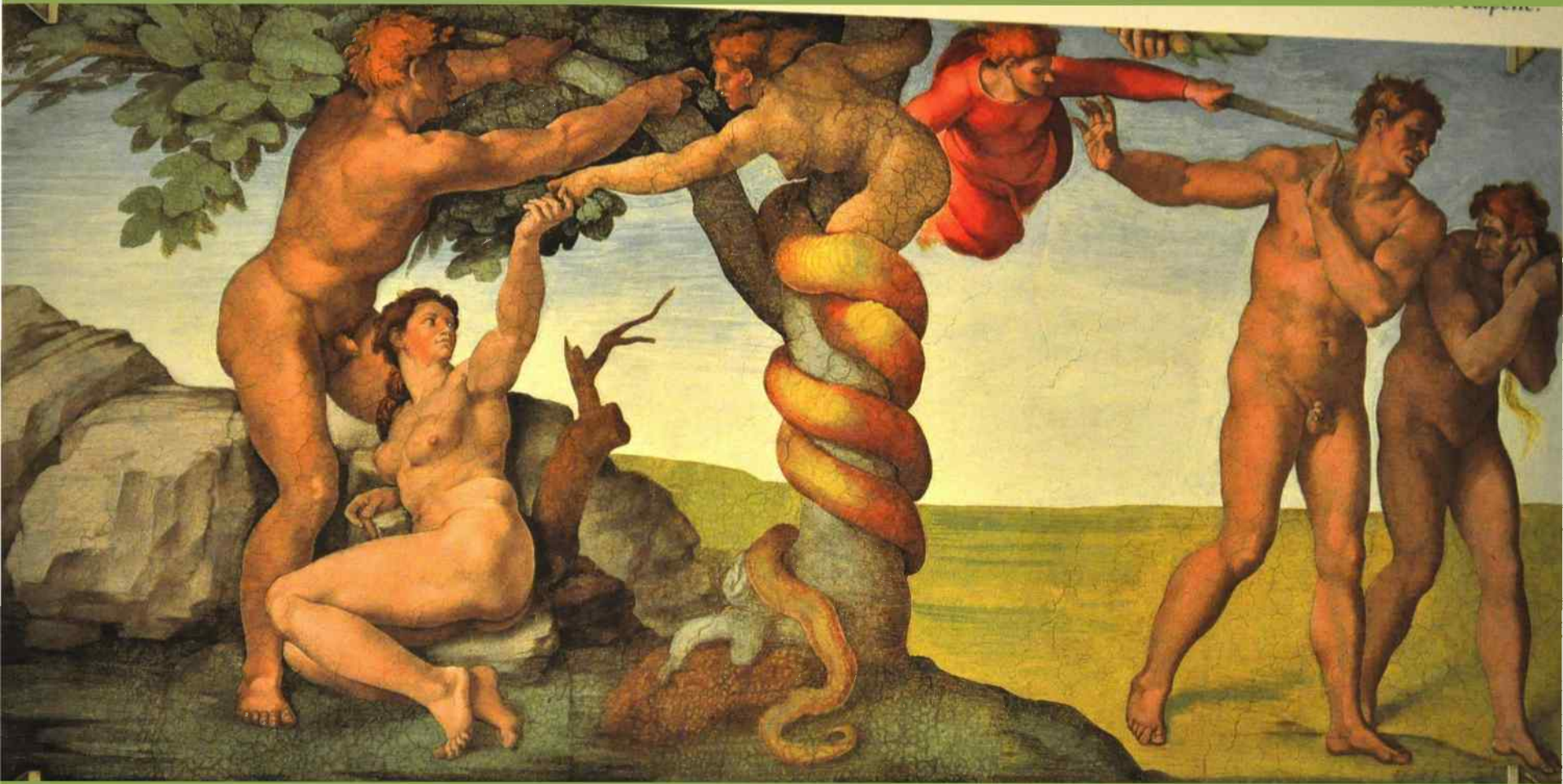

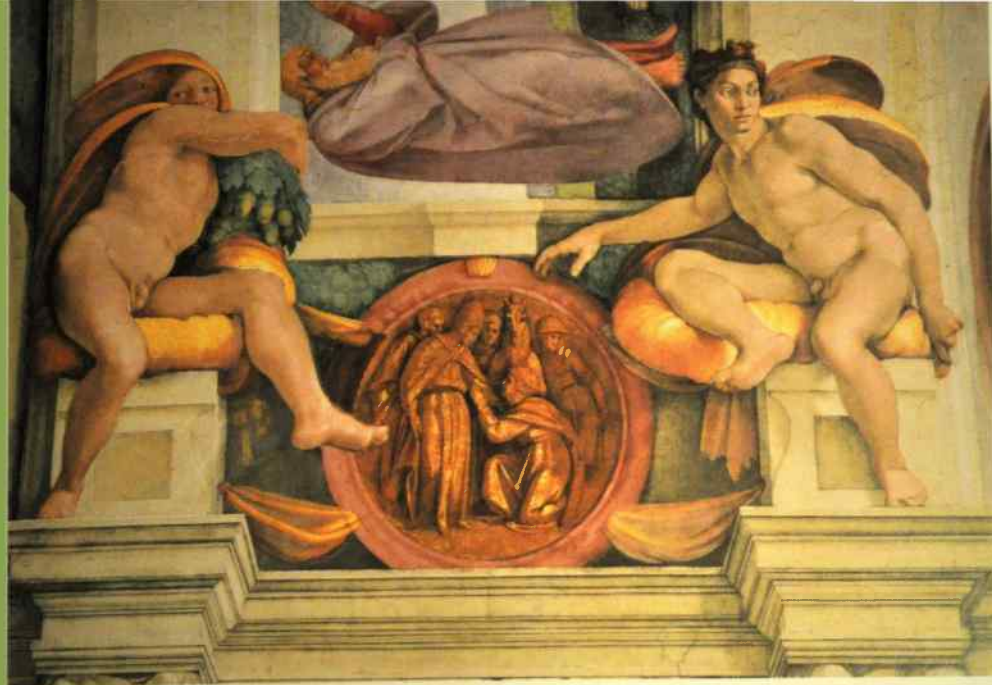

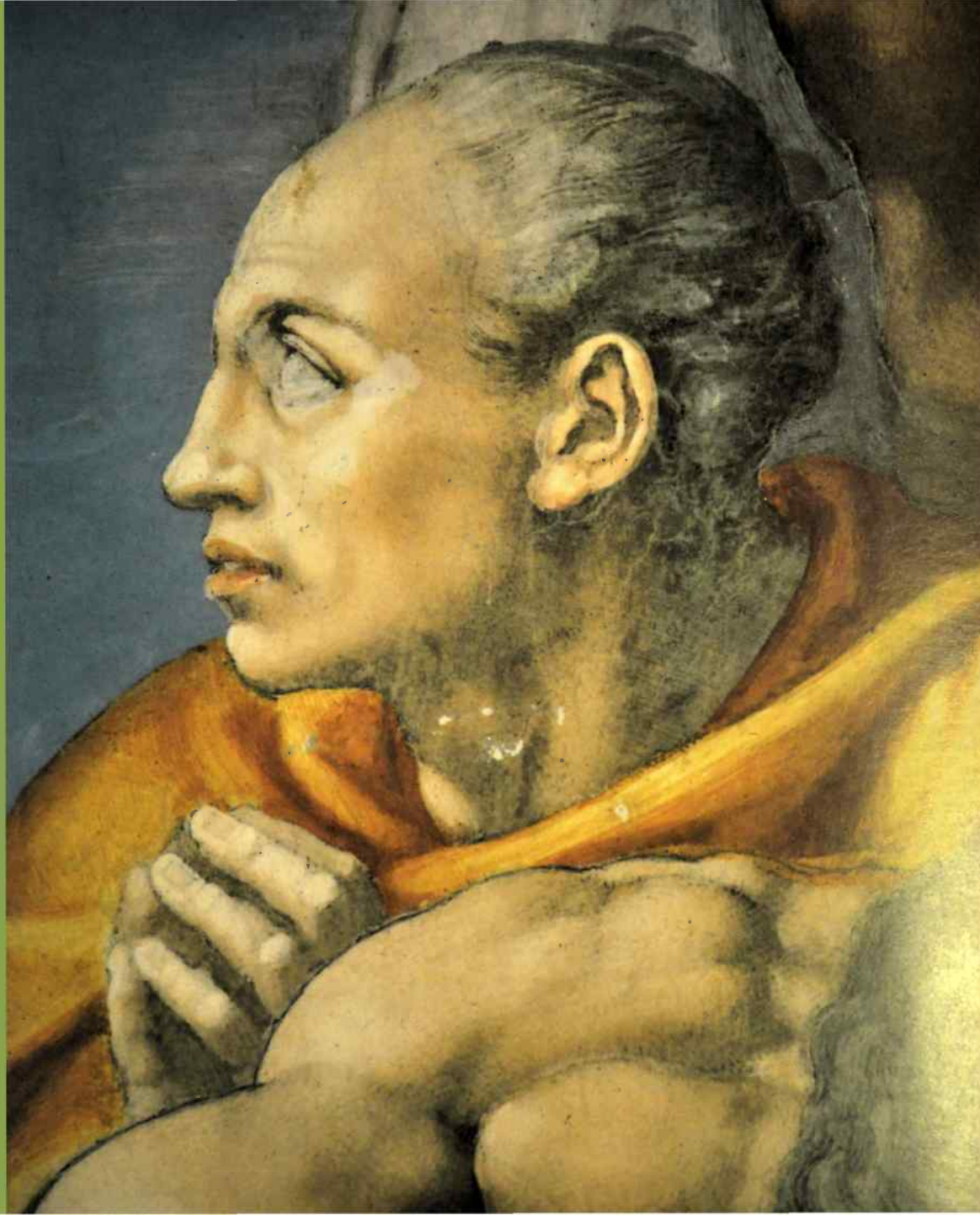

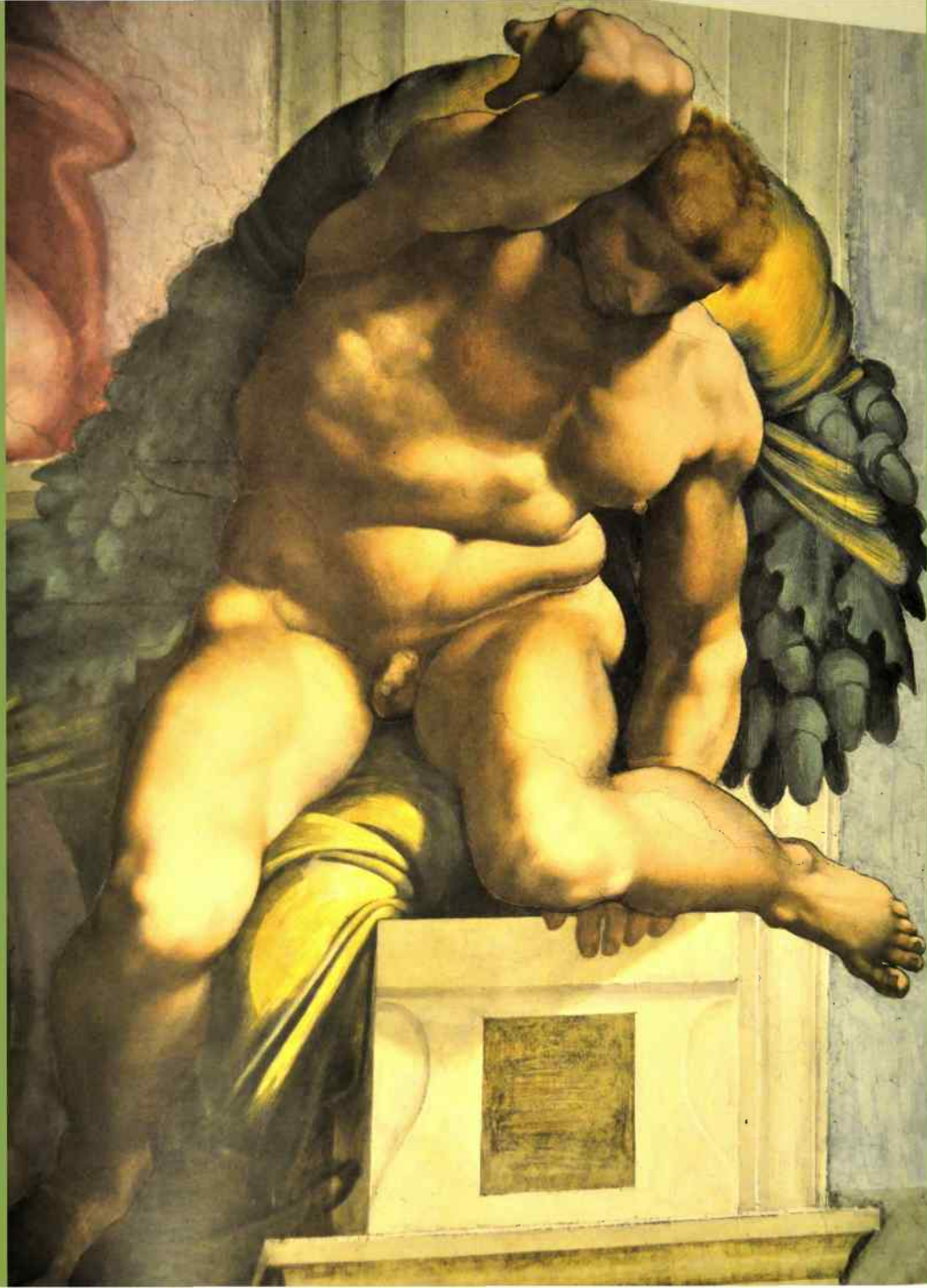

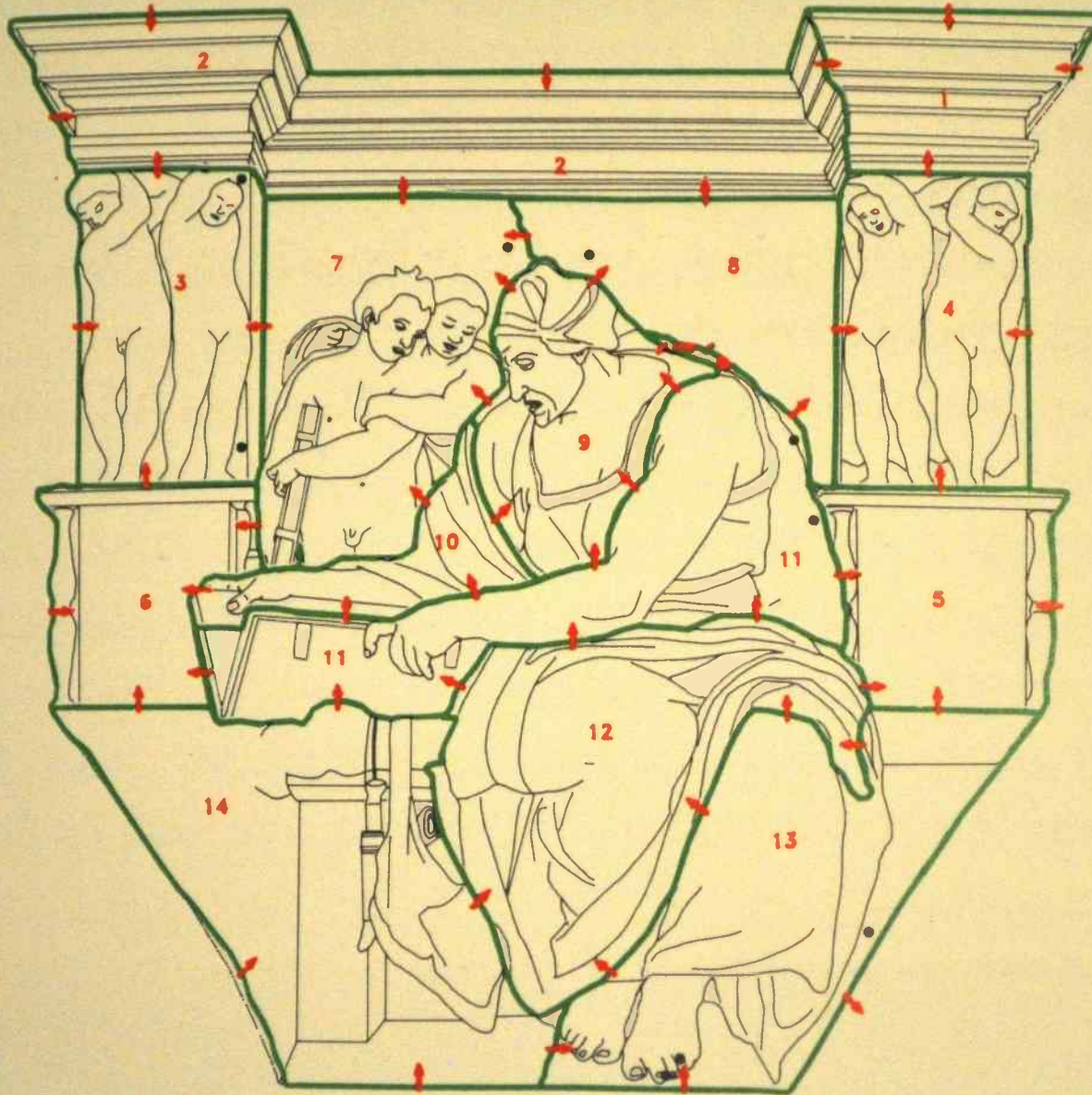

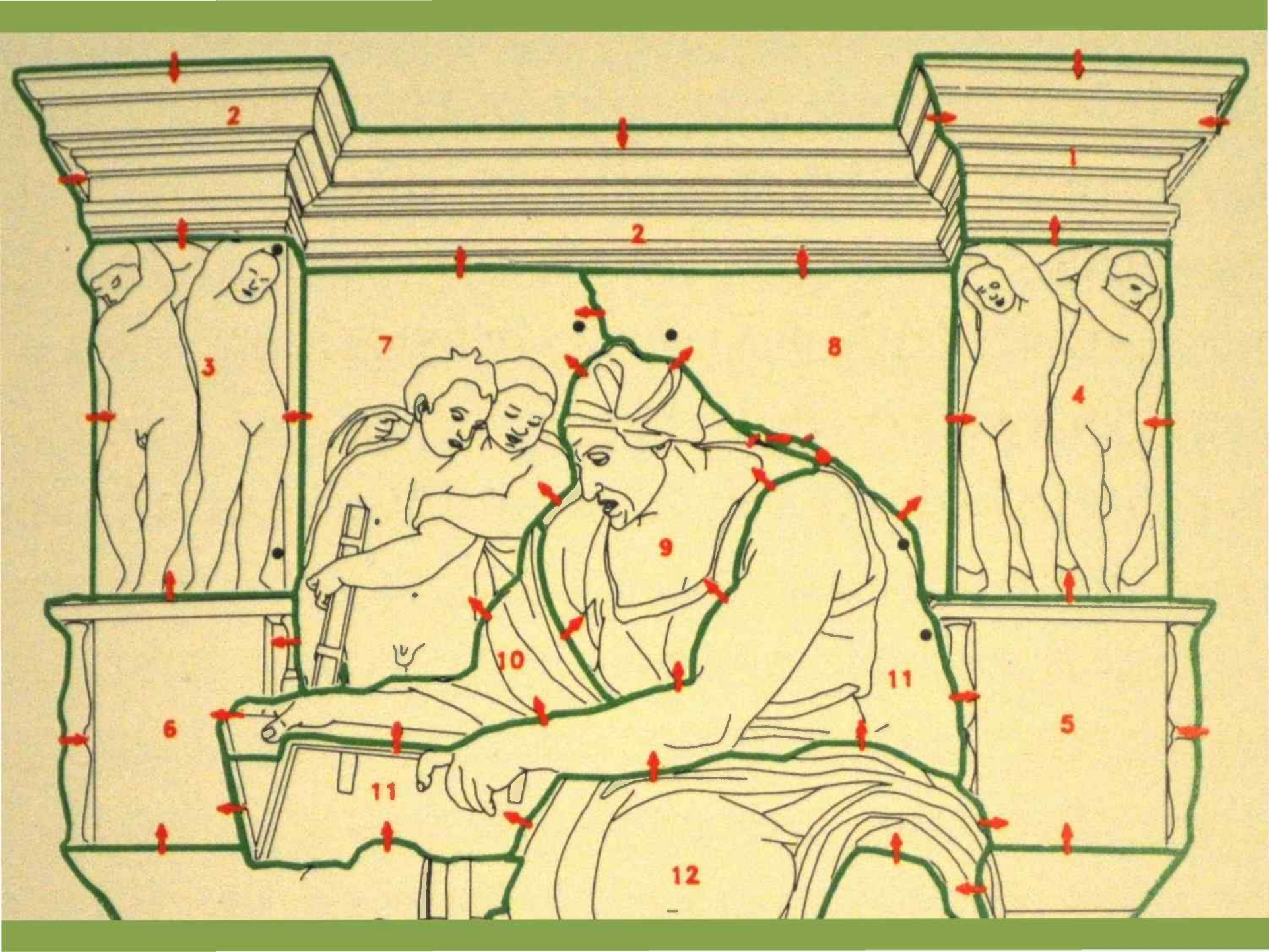

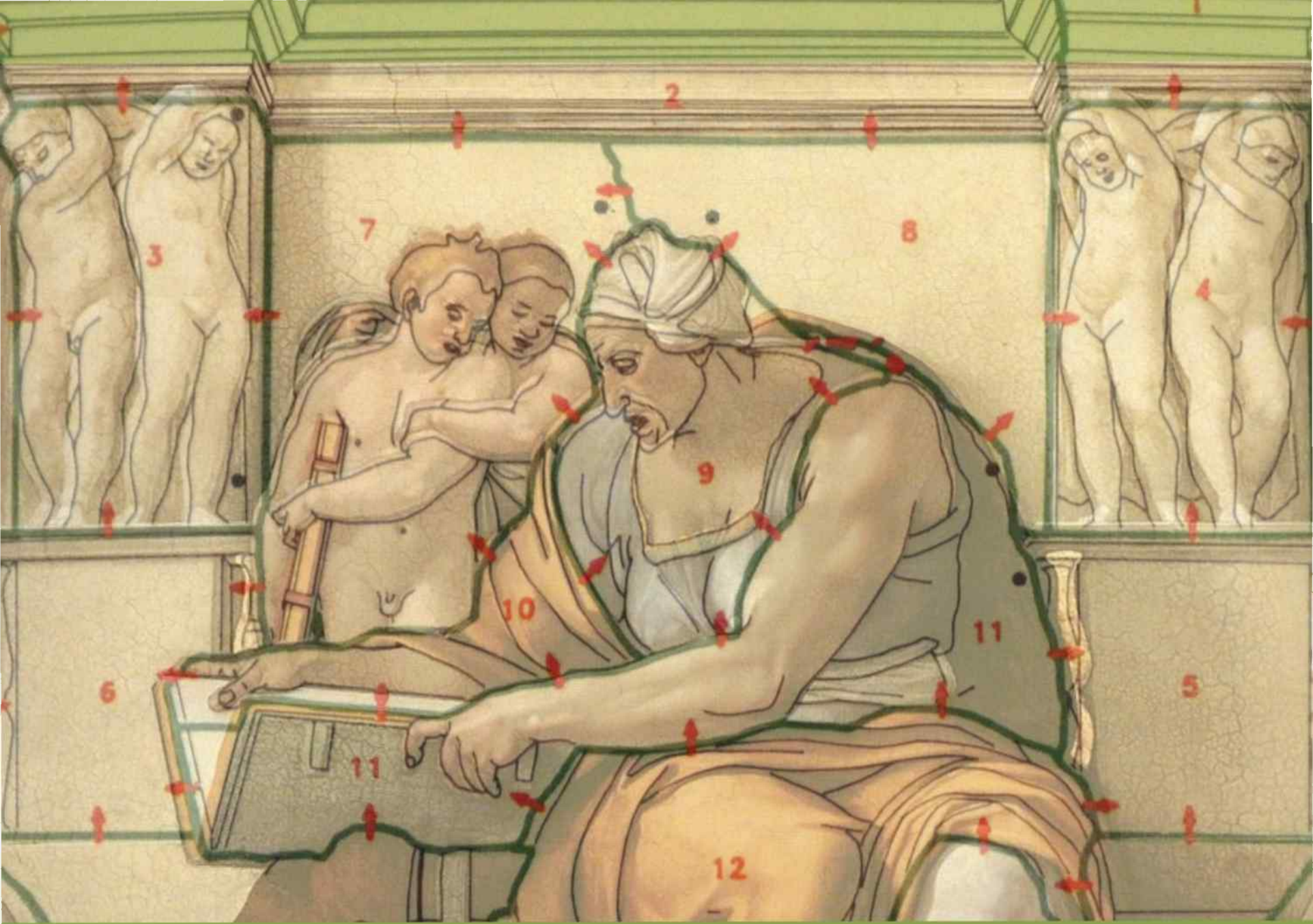

Michelangelo, Cappella Sistina, η Σίβυλλα της Κύμης. Νωπογραφία, ζωγραφιά σε υγρό κονίαμα η οποία προχωρά σε τμήματα από μέρα σε μέρα, ιταλικά «giornate». Εδώ αναγράφονται εργασίες δεκατεσσάρων ημερών, και τα βέλη δείχνουν τη φορά της ζωγραφιάς.

3

7

2

8

9

10

11

6

11

5

12

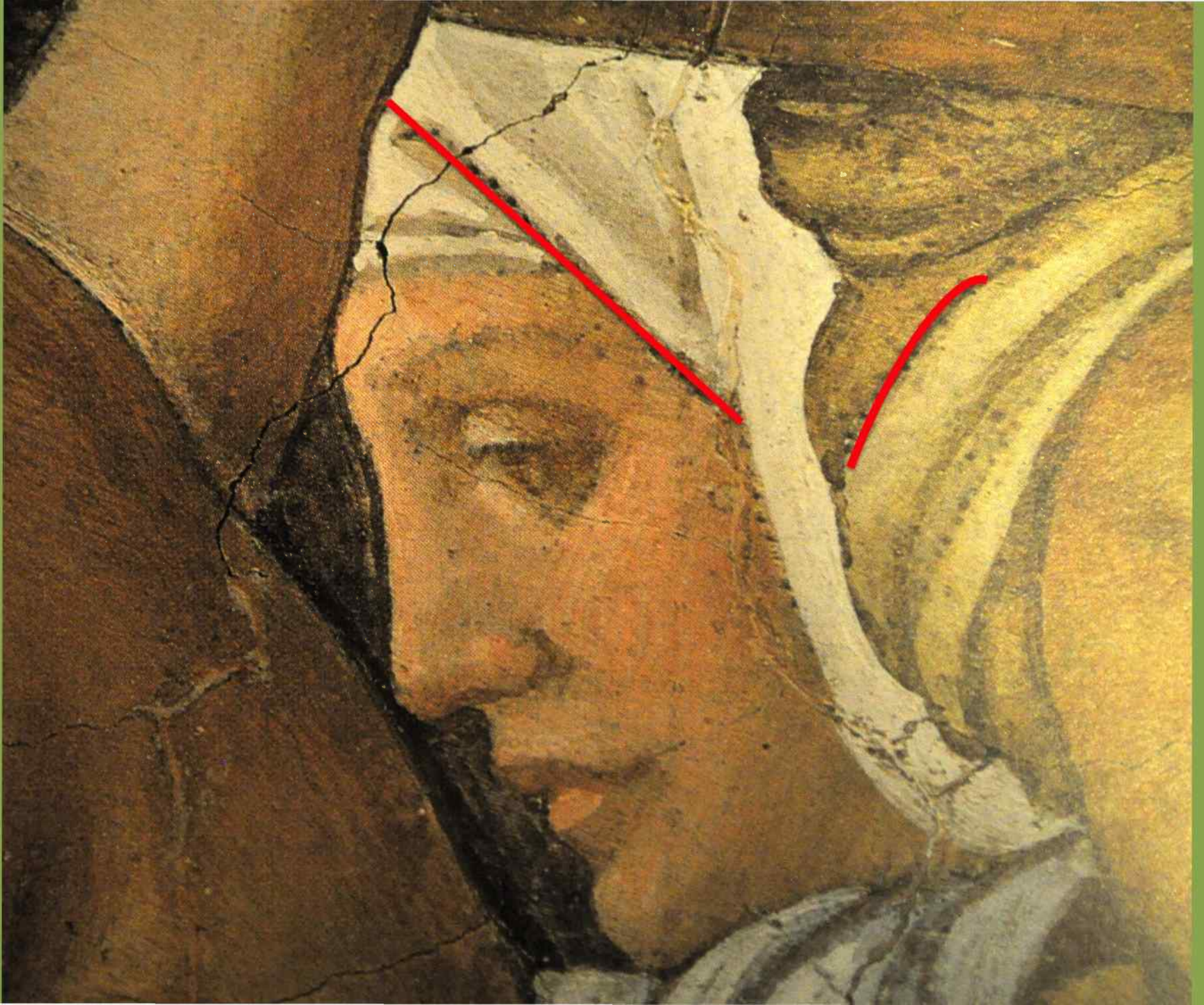

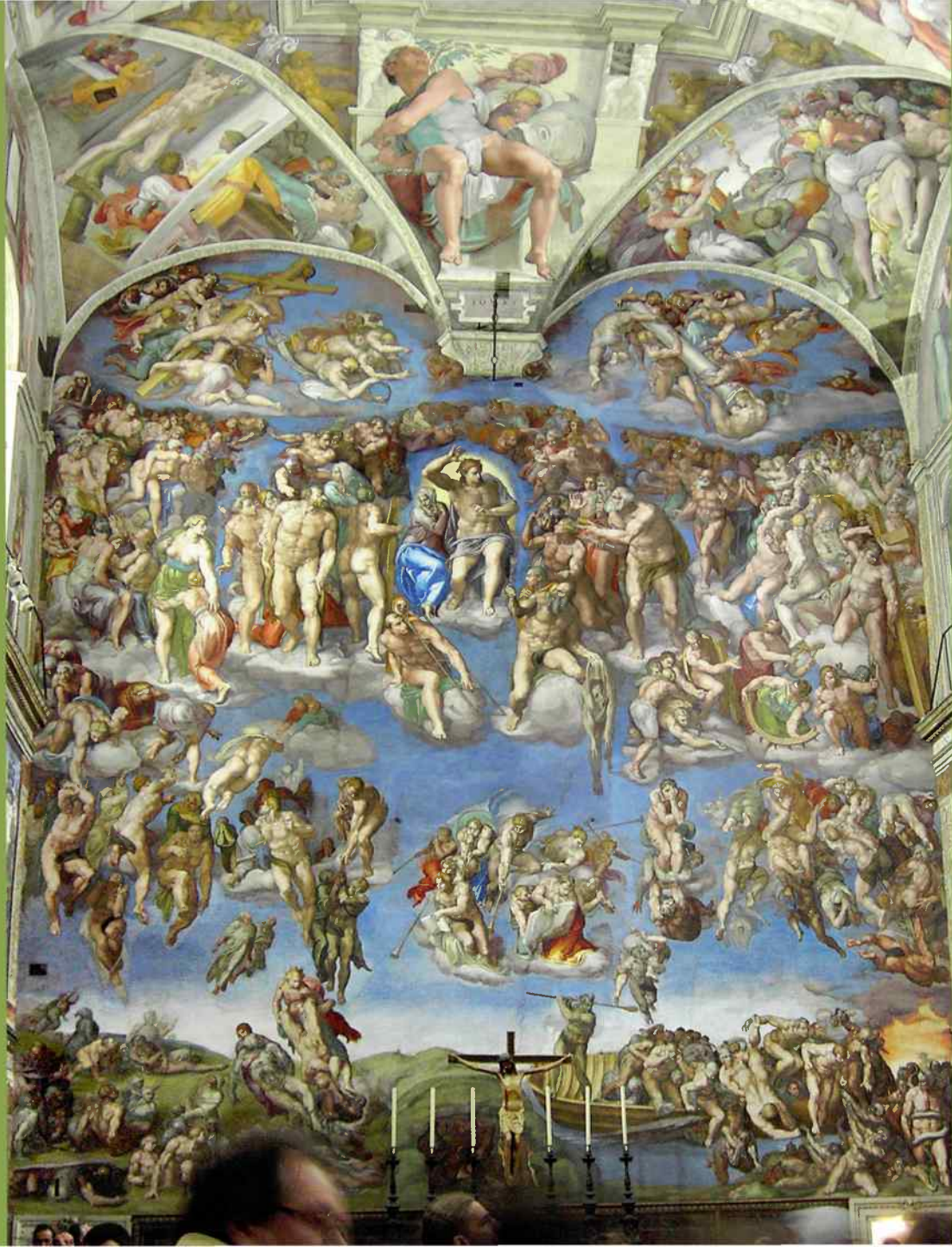
CVMAEA

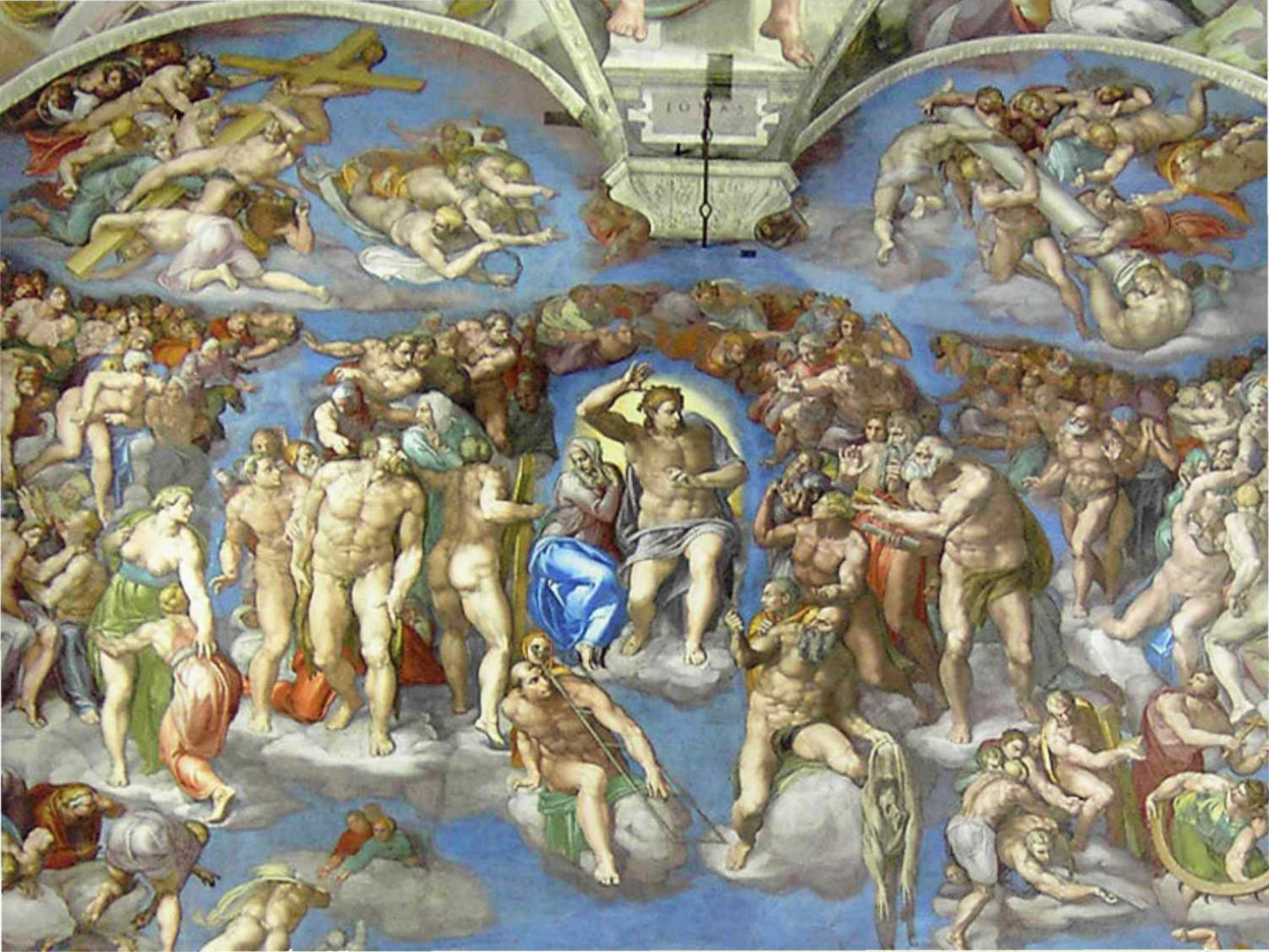
Cappella Sistina, Βατικανό.
Νωπογραφία του Michelangelo
στην οροφή, λεπτομέρεια: Η
Λιβυκή Σίβυλλα (βλ. και επόμενη
εικόνα, σπουδή για τη Σίβυλλα).

Michelangelo, Cappella Sistina, η Ημέρα της Κρίσης. Τα επιπρόσθετα σημεία που καλύπτουν τη γύμνια αρσενικών και θηλυκών (εδώ σε πορτοκαλί χρώμα), δεν έγιναν στην τεχνική της νωπογραφίας, αλλά στην τεχνική «al secco», δηλ. σε στεγνό φόντο.

Michelangelo, Cappella Sistina, φθορές από σκόνη, υγρασία, ρωγμές και άλλα. Δοκιμές για την καλύτερη μέθοδο συντήρησης.

Michelangelo, Cappella Sistina, μέρος της τοιχογραφίας ήδη συντηρημένο, το κάτω μέρος όχι ακόμα.